

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

X. évfolyam, 43. szám

2021. május 31

Hálátlan jövő?

A május végi szél sokak számára mozgalmos, szép napokat hozott. Lassan mindenki leballagott – leballaghatott – szidott-szeretett iskolájából. És mire e sorok megjelennek, a múlt heti ballagók már túl vannak a várt és félt érettségi első napján is, ki megkönnyebbülve, ki búslakodva. Átéltettek könnyezést és boldog nevetést, ájulást a napon és stresszes remegést a tételek kihirdetése után. Ezekben a napokban mindenki megbocsájtást kapott a rosszért, és túláradó dicsértetet a jóért. Ha mástól nem is, az édesanyáktól biztosan. Akik sajnós már egyre kevesebben vannak.

A legtöbb ballagás többnyire verőfényes napsütésben zajlott, és a színes-vidám látvány virágossá tette a napot. Csokrok és virágszirmok tömege jelezte a vén diákok útját, illatosan szép lányok, asszonyok vidámsága, hogy ünnep van. Nyakkendő, fehér inges apák keresték büszkén lányukat-fiúkat a tömegben, majd együtt ittak velük estefelé a családi vendégségen. És csendesen mosolygó anyák, akik kiskosztümben és otthonkában egyaránt helytálltak, még akkor is, amikor már a ballagók is fáradtan gondoltak vissza a napsütésre.

Ezen a héten sok apa emlegeti majd gyermekét, aki épp a magyart, vagy a matekot írja. Az érettségizők küzdenek a bennmaradásért, vagy bejutásért, bosszankodnak, amiért épp csak beleszagoltak a tételbe, vagy felvillanyozva vetik magukat a feladatok megoldásába, hiszen pont ezt nézték át a múlt héten. Az anyukák pedig kivételesen nem felejtik el magukkal hurcolászni a mobilt, lesik az utca zaját, és mindennapi munkájuk közben halkán sóhajtoznak, vajon hallgatott-e rájuk a mindig szórakozott gyermekük.

Közben fel sem tűnik – vagy nagyon is – hogy egyre kevesebben ballagnak, senki nem emlékszik már, mennyien írtak tavaly ilyenkor magyarból, és elengedjük a fülünk mellett, ha véletlenül azt halljuk, fogy a jövő. Pedig nagyon fogy. Először csak a kisgyermekek száma csökkent pár évtizeden át, és nem kellett annyi általános iskola, no meg tanár, majd láttunk néhány felfordulást, amikor épp bezárni készültek egy-egy középiskolát.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Nehezen vesszük észre a változást, legfeljebb furcsálljuk négyévente, hogy a szavazófülkék környékén is alig látunk fiatalokat.

Egyelőre alig érzékeljük, hogy mostanában már az anyák száma is évről évre kevesebb, és nem csak azért, mert senki nem él örökké. Hiszen a gyerekekből nem csak vasutasok, vagy munkanélküliek lehetnek, hanem anyák és apák is, már ha akarnak. És persze, ha mernek anyákká lenni, ha tehetik. Nem hiszem, hogy érdemes volna egy nőt megróni azért, mert még nincs gyermeke, vagy azért, mert csak egyszer szült. Vannak olyan élethelyzetek, életszakaszok, amikor még nem, vagy már nem szerencsés gyermeket vállalni. Ami zavarba ejtő, hogy egyre kisebb a két szakasz között a távolság, sok lánynál, asszonynál máris eltűnni látszik.

Pár éve hallottam egy idős apától a gyermeki háláról, illetve hálátlanságról szólva, hogy nincs szüksége rá. Inkább adjanak át minden szeretetet és gondoskodást, a sajátjuknak. Igaza lehet, és mi még megtehetjük, hogy ne várjunk hálát. Vajon a gyermekeink is megtehetik majd?

Dolhai József

Helyi hírek röviden

Cargo sport

Az RCH idén tíz éve, hogy támogatója a Ferencvárosi Torna Club női kézilabda csapatának. Ahogy mondják, együttműködésük a „közös értékeken alapul: az eredményesség, az elkötelezettség, a célok érdekében való küzdeni tudás talaján”. Mindenesetre nem hiába bíztatták a kézis lányokat évek óta a cargós kolléganők, kollégák is, mert a múlt héten az MTK csapatát legyőzve NBI-es bajnokok lettek. Gratulálunk, és további sikeres együttműködést kívánunk a neve ellenére mégiscsak magyar Rail Cargo Hungariával!

HUMORSAROK

TITOK

Egy átszerelmeskedett éjszaka után a férfi alétlan dől végig az ágyon. Egyszer csak észreveszi egy pasi fényképét az ágyon. Idegesen kérdezi: Ez a férjed? Á, csacsi vagy, nem vagyok férjnél. A volt pasid? – Á, ugyan már! Hát akkor ki? – Én, mütét előtt...

MÉRET

Újságírók kérdezik egy kínos ügyről az elnökjelöltet: A volt titkárnője azt terjeszti önről, hogy nagyon kicsi a férfiassága. Mi erről a véleménye?

– Semmi, nem kell törődni vele. A volt titkárnőmnek egyszerűen nagy a szája, ennyi az egész...

SZÉGYEN

Hányszor szégyelli magát egy nő és egy férfi életében? A nő négyszer: 1, amikor elveszti a szüzességét. 2, amikor először csalja meg a férjét. 3, amikor először kap érte pénzt. 4, amikor először ad érte pénzt. A férfi kétszer: 1, amikor másodszor már nem megy. 2, amikor először sem megy.

Balogh Attila